

1946-ban született Budapesten. A Kertészeti Egyetemen 1969-ben szerzett kertészmérnöki oklevelet táj- és kertépítészeti szakon. Ezt követően szociológiai és esztétikai tanulmányokat folytatott a MLEE-en és elvégezte a MUT Urbanisztikai Továbbképző Tanfolyamát. 1975-1978 között a Drezdai Műszaki Egyetemen volt ösztöndíjas aspiráns, ahol a Tájépítészeti és Városépítési Tanszéken oktatott és településökológiai kutatásokat végzett. 1979-ben „Városi szabad terek vizsgálata és értékelése, különös tekintettel az ökológiai adottságokra és a növényzetre” című értekezésével kandidátusi fokozatot szerzett. 1996-ban habilitált műszaki szakterületen. 1997-2000 között Széchenyi ösztöndíjas volt. 2008-ban a Pécsi Tudományegyetem Breuer Marcell Doktori Iskolájában „Kortárs kertművészet” című értekezésével DLA fokozatot nyert építőművészet szakterületen. 1969-től dolgozott a Kertészeti Egyetemen, majd annak jogutódjainál. 1978-ban kezdeményezte és megszervezte a Településszociológia című tantárgy oktatását a táj- és kertépítészeti szakon. 1982-2010 között a Táj- és Kertépítészeti, majd a Kert- és Szabadtértervezési Tanszék vezetője, 2000-2005 között a Tájépítészeti Kar dékánja, 2006-2012 között a Budapesti Corvinus Egyetem stratégiai és fejlesztési rektorhelyettese volt. Számos tantervet készített a tájépítész képzés korszerűsítéséhez és új tantárgyak, így a Településökológia, a Zöldfelületi

rendszerek című diszciplínák tanyagát dolgozta ki, amelyeket bevezetett az oktatásba. 2000-ben kidolgozta és bevezette a szakmai nevezékntanba és gyakorlatba a „szabadtér” kategóriáját, mint a települések térszerkezetének alkotó elemét és a komplex tájépítészeti tervezés tárgyát. A „Kert- és szabadtértervezés” és a „Zöldfelületrendezés” című tárgyakat oktatta több hazai egyetemen: a KÉE Tájépítészeti Karán, a BME Építésztechnológiai Karán, az Ybl Miklós Építőipari és Műszaki Főiskolán és az Iparművészeti Főiskolán. Oktatási-kutatási együttműködést alakított ki több európai egyetemmellel, így a Drezdai, a Bécsi és a Hannoveri Műszaki Egyetem szaktanszékeivel. A tájépítésztechnológus képzés mellett több új egyetemi szak létesítésének volt kezdeményezője. 2001-ben munkatársakkal elkészítette az okleveles településmérnöki (urbanisztikai) egyetemi szak akkreditációs anyagát és tanterveit, amely alapján 2002-ben a szakot megalapították, és a képzést a 2003/2004-es tanévben a Tájépítészeti Karon megindították. Kezdeményezője volt a Tájépítészeti Karon a Településépítészeti Tanszék létrehozásának. A bolognai képzési rendszer bevezetése után kidolgozta a településmérnöki mesterszak (MSc), a tájépítészeti és kertművészeti mesterszak (MA), valamint a Master of Landscape Architecture and Design angol nyelvű mesterszak (MLA) akkreditációs szakalapítási doku-

mentumait és képzési programját, amelyeket a BCE Tájépítészeti és Településtervezési Karán megindítottak és sikeresen oktattak. Nyugdíjba vonulása után még 5 évig tanított a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetemen, és többek közt a pesti Városliget, a Népliget, illetve a Városmajor történeti kutatásával foglalkozott. A Magyar Építész Kamara tájépítészeti tagozatának alapítója és első elnöke, a 4D: Tájépítészeti és Kertművészeti Folyóirat lapalapító főszerkesztője volt. Tudományos tevékenysége elsősorban a kortárs kertművészet és szabadtérépítészet elmélete, a településökológia, a zöldfelületi rendszerek fejlesztése területére terjedt ki. Hat könyv és mintegy 170 jelentősebb szakmai tudományos publikáció szerzője.

Több mint száz kertművészeti, szabadtér-építészeti terv szerzője, melyek közül a legfontosabbak:

Gyógynövény Kutató Intézet – bemutató és botanikus kert építészeti terve (1980); Forma-I autóversenypálya (Mogyoród) környezeti hatástanulmánya, tereprendezési és növénytelepítési terve (1984); Siófok – Jubileumi park városi közkert építészeti terve (1993); Szolnok – Verseggy park rekonstrukciós terve (1993); Zalakaros – Gyógyfürdő tér kertépítészeti rendezési és kiviteli terve (1995); Budapest, Margitsziget, Dominikánus kolostor és környezetének rekonstrukciós terve (1998); Budapest I. Csónak u. 1-3. Ybl-villa (Lónyay-villa) játszó- és pihenőkert engedé-

lyezési terve (2000); Gyula – Csigakert kertépítészeti rekonstrukciós terve: engedélyezési és kiviteli terv (2001); Gyula – Várkerület és sáncrendszer szabadtér-építészeti rekonstrukciós terve: engedélyezési és kertépítészeti kiviteli terv (2002-2003); Szolnok – Magyar rózsák kertje, kertépítészeti engedélyezési és kiviteli terv (2008).

Elismerései: Ormos Imre Érem (2003), Európai Tájépítész Iskolák Szövetségének (ECLAS) Életmű-díja (Lifetime Achievement Award) (2013), Magyar Érdemrend Tiszti keresztje (2019), Mőcsényi Mihály-díj (2020) ☉

